

vendinger, hvorefter jeg maa anse Ændringsforslaget for rent juridisk ubegrundet i Henhold til den Række udmærkede Jurister, der gaar ind for Nedsættelsens Lovlighed. Jeg skal her minde om den højtærede Justitsminister og Professoren i Statsret Knud Berlin, ligeledes om Professor Vinding Kruse og Professor Jørgensen ved det juridiske Fakultet, og dertil kommer, hvordan man i Almindelighed ser paa denne Lov som Forsikringslov. Der foreligger som Bilag til dette Lovforslag en Udtalelse fra Invalidforsikringen, idet der blev rettet en Forespørgsel til Forsikringen om, hvor mange af de nuværende Rentnydere der maatte anses for at være Invalider ved Lovens Ikrafttræden. Svaret gik ud paa, at det store Flertal af Rentnydere allerede var Invalider ved Lovens Ikrafttræden. Hvis man vil hævde, at denne Lov udelukkende maa ses under Synsvinkelen: Forsikringslov, har vi altsaa den Absurditet, at man laver en Forsikringslov for indtraadt Skade, hvilket vilde være analogt med, at man lavede en Brandforsikringslov for Huse, der allerede var brændt.

Alle det ærede Medlems juridiske Betragtninger vedrørende Forsikringsprincippet falder hermed uhjælpelig til Jorden. Saaledes som Udvalgsflertallets Forslag er formuleret, tages der fuldt ud Hensyn til den Aand, i hvilken Loven af 1921 blev givet, idet Forsikringen oprettholdes for de virkelig udtalt invalide, og idet der vedblivende gives dem en Rente paa 800 Kr. Dette er for mig langt vigtigere end alle juridiske Betragtninger. Jeg skulde derfor næsten tro, at det lille Mindretal efterhaanden kunde føle sig overbevist om, at der ikke sker Uret mod nogen ved Vedtagelse af Flertallets Ændringsforslag, og at det derfor maatte kunne tage sit Ændringsforslag tilbage. Til Slut skal jeg blot bemærke, at jeg intet har at indvende mod Ændringsforslaget om, at „Invalideretten“ omdøbes til „Invalideraadet“ og „Præsidenten“ til „Raadsformand“. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget i Flertallets Formulering.

Weygaard: Efter det foreliggende Lovforslags § 1 er det Forudsætningen for Opnaaelsen af Invaliderente, at man er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Efter Lovforslagets § 6, 1ste Stykke, er Sygekasserne pligtige at opkræve Invalidepremien, ligesom de efter Lovforslagets § 17, 1ste Stykke, har Pligt til at udbetale

Invaliderente til alle dem, hvem en saadan tilstaaes. Naar der nu paalægges Sygekasserne en saadan meget væsentlig Del af Invalidelovens Administration, bør Regeringen ogsaa bestræbe sig for at faa Loven vedtaget i en saadan Form, at det gøres muligt for Sygekasserne at faa administreret deres Del af den under de mest betryggende Former.

Men det aabner de af Flertallet foreslaaede Invalidepremiebeløbingenlunde Adgang til. Det er givet, at det er ganske umuligt for Sygekasserne at skrive maanedlige Kvitteringer for disse relativt smaa Beløb, og Kvitteringer fra Kasserne for Modtagelse af Invalidepremier sker derfor i Almindelighed ved Udlevering af Mærker, som ved Betalingen annulleres ved Overstempling. Til Forebyggelse af Misbrug har man i øvrigt, som Tilfældet er med de almindelige Postfrimærker, givet forskellige Farver for de forskellige paalydende Priser. Men der er en Grænse for, hvor mange Farver Mærker man med Tryghed kan benytte, navnlig ved Opkrævningen i en Storby med Baggaaer og mørke Trappegange.

Derfor har Sygekasseinspektoratet altid fastholdt — og det blev ogsaa gennemført, da Loven blev vedtaget i 1921, ligesom Sygekasseinspektoratet altid har sørget for, at dette iagttages, naar de har godkendt Mønstervedtægter —, at Kontingenterne foruden at være delelige med 12, af Hensyn til den maanedlige Opkrævning, ogsaa skulde være delelige med 5, for at man ikke skulde faa for brudte Beløb, som vil kræve for forskellige Mærker. Thi vedtager man alt for brudte Beløb, vil man være nødt til at tolerere Mærker med saasammensatte Farver, at det ikke kan undgaas, at der sker Forveksling ved Udleveringen, hvorved en Revision i allerhøjeste Grad vanskeliggøres til liden Betryggelse baade for Sygekasserne og de paagældende Medlemmer, saavel som for Opkræverne.

Men her i Lovforslagets § 5 er der foreslaaet aarlige Forsikringspræmier, der giver maanedlige Kontingenter med saa brudte Beløb som 31, 43 og 57 Ø., ligesom der af den højtærede Sundhedsminister i Ændringsforslag Nr. 12 foreslaas en aarlig Præmie paa 4 Kr. 44 Ø., hvilket ogsaa giver et maanedligt Kontingent med et saa brudt Beløb som 57 Ø., et Tal, det vil være overmaade vanskeligt at faa en betryggende Opkrævning for.

Efter at jeg forgæves i Udvalget har forsøgt at faa Beløbene 31, 43 og 57 Ø. i maanedligt Kontingent ændret til hen-